

Forslagsstilleren (Bluhme): Det lille Lovforslag, jeg her har tilladt mig at indbringe, synes mig næsten at tale for sig selv. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at det staar noget i Samklang med en Bestemmelse, der findes i den Fiskerilov, der ligger oppe i Landstinget. Naar jeg har taget denne enkelte Bestemmelse ud af Loven og indbragt den som et særligt Lovforslag, er det gjort i den Tanke, hvad jeg vel nok kan have Lov til at udtale, efter hvad der paa Mødet i Gaar blev udtalt, at der ikke er Udsigt til at faa en Fiskerilov gennemført, i hvert Tilfælde ikke i Aar. Men derimod vil en Uret, som nu bestaar, vedblivende være til Hindring for Fiskerne. Det drejer sig her om Fiskeriet i det aabne Hav omkring vore Farvande. Det er ganske urimeligt paa samme Tid, som man ønsker, at Fiskeriet i Danmark skal gaa fremad, og hvor man gør betydelige Anstrengelser for at forøge dets Udbytte, at blive ved at lægge Hindringer i Vejen for Fiskeriet ude i det aabne Hav ved at forbyde at bringe Fisk i Land under visse Betingelser og endogsaa at forbyde Salg af dem til Udlandet.

Der er ikke Tvivl om, at Fiskeriet paa det aabne Hav kan der ikke lovgives om. Saa snart man kommer udenfor dansk Søterritorium, have alle Nationers Fiskere Lov til frit at fiske, men vore Fiskere ere de eneste, man lægger Hindringer i Vejen, naar de ville drage sig Udbyttet til Nytte. Der findes i Fiskerilovforslaget, som det er forelagt i Landstinget og blev vedtaget i Fjor, en Bestemmelse, som siger, at paa en Del af Øresundets Kyst og ligeledes paa Kysterne af Øerne ud imod Østersøen er det tilladt at indbringe Rødspætter til et Mindstemaal af $6\frac{1}{2}$ Tomme. Disse Rødspætter maa forbruges i Land og maa ogsaa sendes til Udlandet. Men saa snart vi komme over til Jylland, er det forbudt at bringe saadan Fisk i Land. I Jylland skal Fisken holde det Mindstemaal af 8 Tommer, som er det for disse Fisks Størrelse almindeligt fastsatte, naar de skulle forhandles i Land. Ved Øresundets Kyster, ved Østersøen og forskellige andre Steder er det altsaa tilladt at spise Rødspætter under 8 Tommer og ned til $6\frac{1}{2}$ og ogsaa at sende dem til Udlandet, men i Jylland er det forbudt. Paa Grund af de Henvendelser, der i Fjor rettedes til Regeringen, stillede den højtærede Minister sig saa velvilligt, at han optog for Jyllands Vedkommende en Bestemmelse, der lyder saaledes: at Landbrugsministeren har Ret til i 2 Maaneder

af Aaret at nedsætte Mindstemaalet af Rødspætter, indbragte til Esbjerg, til $6\frac{1}{2}$ Tomme, og saa skal han træffe nærmere Bestemmelse om, hvorledes disse Fisk maa sælges og forsendes. Det er ret ejendommeligt, at de Fisk, som vore Folk fiske ude i Nordsøen, maa kun i to Maaneder bringes i Land efter nærmere Bestemmelse af Landbrugsministeren. Men hele det øvrige Aar er det dem forbudt at bringe saadanne Fisk i Land, og der er ogsaa lagt dem Hindringer i Vejen for at sælge dem til Udlandet. Paa samme Tid ligge der alle andre Landes Fiskere og tage Fisk i alle mulige Størrelser og forsende dem til andre Lande til Salg. Jeg synes dog, det er ejendommeligt, at der saa skal lægges vore Fiskere Hindringer i Vejen. Da der nu ikke synes at kunne være Tale om at faa Fiskeriloven igennem, har jeg stillet dette lille Forslag, som gaar ud paa, at „indtil ensartede internationale Regler ere vedtagne for Fiskeri i det aabne Hav, skal det være tilladt at ilandbringe Undermaalsfisk, fangede i det aabne Hav saavel som i Graadyb ved Esbjerg. Samtidig med denne Lovs Ikrafttræden udfærdiger Landbrugsministeren nærmere Bestemmelser vedrørende Salg og Forsendelse af saadan Fisk.“ Ministeren er berettiget til at hindre, at denne Fisk bliver fortæret i Land, skønt Fattigfolk derovre gerne ville have den. Men da der nu er disse Mindstemaalsbestemmelser, mener jeg, at Ministeren maa være bemyndiget til at forhindre Salg i Land, men ikke Salg eller Forsendelse til Udlandet. Ministeren kan dog foreskrive Regler, hvorefter denne Forsendelse skal foregaa.

Jeg kan henvise til min Mindretalsbetænkning i Fjor, da Fiskeriloven blev vedtagen her, og jeg beder ærede Medlemmer være opmærksomme paa de betydelige Tab, vore Fiskere lide derovre. Jeg skal kun nævne, at der alene af Fiskekuttere, hjemmehørende i Esbjerg, findes omtrent 100, men fra andre Egne af Landet kommer der ogsaa et betydeligt Antal Fiskekuttere til Esbjerg, saaledes at Antallet af Kuttere der kan stige til 200 aarlig. Alle disse ere underkastede de Betingelser, som ere fastsatte her i Lovgivningen om Ilandbringelse af Smaafisk. En enkelt Fisker gjorde for en Del Aar siden to Rejser til Hamborg med Smaafisk, som han solgte for 2,200 Mark. Det var Fisk, som han ikke maatte ilandbringe i Esbjerg og ikke maatte forsende til Salg i Udlandet med Dampskib eller paa anden Maade. Han løb selv ned til Hamborg